

111. Biz, onlara melekleri de indirseydik, ölümler onlarla konuşsaydı ve her şeyi de onlara karşı delil olarak bir araya getirseydik, Allah dilemedikçe yine iman etmezlerdi. Fakat, onların çoğu cahillik ederler.

112. Böylece, biz, her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman kıldık. Birbirlerini aldatmak için yaldızlı sözler telkin ederler, Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı. Öyleyse onları uydurdukları şeylerle başbaşa bırak.

113. Ahirete inanmayanların kalpleri o sözlere kansın, ondan hoşlansınlar ve işledikleri günahları işlemeye devam etsinler.

114. O, size kitabı ayrıntılı olarak indirmişken Allah'tan başka bir hakem mi arayacağım? Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, Onun Rabbin tarafından hak olarak indirilmiş olduğunu bilirler. Sakın şüphe edenlerden olma!

115. Rabbinin sözü, doğruluk ve adalet bakımından tamdır. O'nun sözlerini değiştirebilecek hiç bir şey yoktur. O, iştiridir, bilendir.

116. Eğer yeryüzündeki insanların çoğuna uyarsan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar; Onlar zandan başka bir şeye uymazlar ve onlar sadece yalan uydururlar.

117. Rabbin, kendi yolundan sapanları en iyi bilendir. Hidayette olanları da en iyi O bilir.

118. Eğer O'nun ayetlerine inananlardan iseniz, üzerine Allah'ın adının anıldıklarından yiyeceksiniz.

119. Bir zorunluluk dışında neyin haram olduğunu size açıklamışken, size ne oluyor da Allah adı anılandan yemiyorsunuz? Bir çokları, bildiklerinden değil heveslerine uyarak saptırıyorlar. Şüphesiz Rabbin, ölçüyü aşanları en iyi bilendir.

^{120.} Günahın açığını da gizlisini de bırakın. Günah işleyenler kazandıkları ile cezalandırılacaklardır.

^{121.} Üzerine Allah'ın adı anılmayanlardan yemeyin. Bu, fasıklıktır. Şeytanlar, dostlarına sizinle mücadele etmeleri için fısıldarlar. Onlara uyarmanız, siz de müşriklerden olursunuz.

^{122.} Ölü iken dirilttiğimiz, kendisine insanlar arasında, vasıtasıyla yürüyeceği bir ışık verdiğimiz kimsenin durumu, hiç içinden çıkamayacağı karanlıklardaki kimse gibi midir? Şu kadar var ki kafirlere yaptıkları işler güzel görünüyor.

^{123.} Keza her memleketin suçlularını, orada hile düzmeleri için iş başına getirdik. Oysa yalnız kendilerine hile yaparlar da farkında olmazlar.

^{124.} Onlara bir ayet geldiği zaman;

-Allah'ın Resullerine verilen, bize de verilmedikçe iman etmeyeceğiz" derler. Allah, kime peygamberlik vereceğini daha iyi bilir. Suç işleyenlere Allah katından bir aşağılanma ve hile yapmalarına karşılık şiddetli bir azap erişecektir.

^{125.} Allah kimi doğru yola erdirmek isterse, onun gönlünü İslam'a açar. Kimi de dalalette bırakmak isterse, zorla göğsü çıkıyormuş gibi onun göğsünü daraltır. Allah, iman etmeyenleri, işte böyle perişan eder.

^{126.} İşte bu, Rabbinin dosdoğru yoludur. Ayetleri, öğüt alan bir toplum için ayrıntılı olarak açıklamışızdır.

^{127.} Onlar için, Rableri katında selamet yurdu vardır. Yaptıklarından dolayı Allah, onların velisidir.

^{128.} Allah, hepsini toplayacağı gün:

-Ey cin topluluğu, insanların çoğunu yoldan çıkardınız, der. Onların dostları olan insanlar ise:

-Rabbimiz, birbirimizden istifade ettik ve bizim için belirlediğin sonuca ulaştık, derler.

-Cehennem, Allah'ın dilemesi dışında, sizin ebedi kalacağınız mekanınızdır, der. Şüphesiz Rabbin hakimdir, bilendir.

^{129.} İşte böyle, zalimleri işledikleri sebebiyle birbirlerinin dostu yaparız..

^{130.} -Ey cin ve insan topluluğu içinizden size ayetlerimi anlatan ve sizi bu gününüze kavuşmakla uyaran elçiler gelmedi mi?

-Kendi aleyhimizde şahidiz, diyecekler. Dünya hayatı onları aldattı da kafir olduklarına kendi aleyhlerine şahitlik ettiler.

^{131.} Bu, halkı habersizken, Allah'ın haksız yere ülkeleri helak etmemesinden dolaydır.

^{132.} Herkesin derecesi yaptığına göredir. Rabbin yaptıkları şeylerden gafil değildir.

^{133.} Rabbin ihtiyaçsızdır, Rahmet sahibidir. Dilerse sizi ortadan kaldırır ve sizi başka bir kavmin soyundan getirdiği gibi, sizin yerinize de arkanızdan dilediğini getirir.

^{134.} Size yapılan vaat mutlaka gerçekleşecek ve siz onu engelleyemeyeceksiniz.

^{135.} De ki:

-Ey kavmim, yapabileceğinizi yapın. Ben de (görevimi) yapacağım. Dünya ve ahiret mükafatının kimin olduğunu öğreneceksiniz. Gerçek şu ki: Zalimler asla kurtuluşa eremez.

¹³⁶ Allah'ın yarattığı ekin ve hayvandan Allah'a bir hisse ayırıyorlar, akıllarınca:

-Bu, Allah'ındır, bu da ortak (koştuk)larımızındır, diyorlar. Ortakları için ayırdıkları Allah'a verilmez; ama Allah için ayırdıkları ise ortak (koştuk)larına verilir. Ne kötü hüküm veriyorlar!

^{137.} İşte böyle, onların (taptıkları) ortakları, müşriklerin bir

çoğuna kendi evlatlarını öldürmeyi güzel gösterdi. Onları helake sürüklemek ve dinlerini karma karışık etmek için. Eğer Allah dileseydi bunu yapamazlardı. Öyleyse onları, uydurdukları ile baş başa bırak!

^{138.} Zanlarınca:

-Bu hayvanlar ve ekinler yasaktır. Dilediğimizden başkası bunlardan yiyemez; (bunlar ise) sırtlarına yük vurmamak haram olan hayvanlardır, derler. Allah'a iftira ederek, hayvanları (keserken) O'nun adını anmazlar. Allah, onları uydurdukları şeyler sebebiyle cezalandıracaktır.

^{139.} -Bu hayvanların karınlarındakiler sadece erkeklerimiz içindir. Karılarımıza haramdır, ama eğer ölü (doğar) ise hepsi buna ortaktır, derler. (Allah), onlara uydurduklarının cezasını verecektir. Çünkü O, hakimdir, alimdir.

^{140.} Beyinsizlikleri yüzünden, cahilce çocuklarını öldürenler ve Allah'ın kendilerine verdiği rızıkı, Allah'a iftira ederek haram sayanlar, mutlaka hüsrana uğramışlardır. Onlar sapmışlardır, zaten doğru yolda değillerdi.

^{141.} Çardaklı ve çardaksız bahçeleri, tadı çeşitli hurma ve ekinleri, birbirine benzeyen ve benzemeyen zeytin ve narları yaratan O'dur. Meyve verdikleri zaman onların meyvelerinden yiyin ve hasat edildiği zaman da hakkını verin. İsrif etmeyin. Çünkü O, müsrifleri sevmez.

^{142.} Hayvanlardan yük taşıyan ve (yününden) yatak yapılanlar vardır. Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yiyin, fakat, şeytanın izinden gitmeyin. Çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır.

^{143.} Sekiz tür: Koyundan iki ve keçiden de iki tane. De ki:

-(Allah) iki erkeği mi, yoksa iki dişi mi; yada bu iki dişinin rahimlerindeki mi haram kıldı? Doğru iseniz bana ilme dayanarak haber verin.

144. Deveden iki ve sığırdan da iki tane... De ki:

-İki erkeği mi, yoksa iki dişiyi mi; ya da bu iki dişinin rahimlerindeki mi haram kıldı?

Yoksa siz, Allah bunları size tavsiye ederken şahit mi oldunuz? İlime dayanmadığı halde, sırf insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kimdir? Allah, zalim toplumu doğru yola çıkarmaz.

145. De ki:

-Bana vahyolunanlar arasında; ölü, akıtılmış kan, domuz eti ki -pistir- ve Allah'tan başkası adına, O'na bir isyan olarak kesilen hayvandan başkasını yemenin haram olduğuna dair bir şey bulamıyorum. Bununla birlikte kim darda kalırsa, isyan niyeti taşımaksızın ve başkasının payına el uzatmadan (bunlardan yiyebilir.) Şüphesiz Rabbin, bağışlayandır, merhamet edendir.

146. Yahudilere bütün tırnaklı hayvanları haram kıldık; sığır ve koyunun iç yağlarını da onlara haram kıldık. Yalnız sırtlarında veya bağırsaklarında bulunan ya da kemiğe karışanlar bundan müstesnadır. Böylece, azgınlıkları sebebiyle onları cezalandırdık. Biz, elbette doğru olanlarız.

147. Seni yalanlarsa:

-Rabbiniz, geniş rahmet sahibidir; O'nun azabı ise günahkar toplumdaki geri çevrilemez, de!

148. Müşrikler:

-Allah dileseydi babalarımız ve biz şirk koşmaz ve hiç bir şeyi de haram kılmazdık, diyecekler. Onlardan öncekiler de bizim acı azabımızı tadana kadar yalanlamışlardı. De ki:

-Bize çıkarabileceğiniz bir deliliniz var mı? Siz, sadece zanna uyuyorsunuz ve sadece uyduruyorsunuz.

149. De ki:

-Tam ve kamil delil Allah'ın delilidir. O, dileyseydi hepinizi doğru yola çıkarırdı. ¹⁵⁰. De ki:

-Haydi, Allah şunu haram kıldı diye şahadet edecek şahitlerinizi getirin. (Yalan yere) şahitlik ederlerse sakın onlarla şahitlik etme. Ayetlerimizi yalanlayıp, ahirete iman etmeyen ve Rab'lerine başkalarını denk tutanların heveslerine uyma.

¹⁵¹. De ki:

-Gelin, Rabbinizin size neyi haram kıldığını okuyayım: O'na hiç bir şeyi ortak koşmayın. Anaya babaya iyilik edin. Yoksulluk yüzünden çocuklarınızı öldürmeyin. Sizin de, onların da rızıklarını veren biziz! Ahlaksızlığın açığına da gizlisine de yaklaşmayın. Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymayın. İşte, (Allah) size, düşünesiniz diye bunları tavsiye etti.

¹⁵². Yetimin malına, erginlik çağına ulaşıncaya kadar, en güzel tarzın dışında yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru yapın. Biz, bir kimseyi ancak gücünün yettiği kadar mükellef tutarız. Konuştuğunuz zaman akraba bile olsa adaletli olun. Ve Allah'a verdiğiniz sözü yerine getirin! İşte, (Allah) size bunları düşünür, öğüt alırsınız diye tavsiye ediyor.

¹⁵³. İşte bu, benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun, sizi O'nun yolundan ayıracak yollara uymayın. Kendinizi korumanız için işte size böyle tavsiye ediyor.

¹⁵⁴. Yine, Musa'ya da, iyi uygulayanlara (nimetlerimizi) tamamlamak, her şeyi ayrı ayrı açıklamak ve bir rehber, rahmet olmak üzere o kitabı -Tevrat'ı- verdik ki Rab'lerine kavuşacaklarına inansınlar.

¹⁵⁵. Bu (Kur'an) da indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. O'na uyun ve sakının ki merhamet olunacaksınız.

¹⁵⁶.-Kitap, ancak bizden önceki (Yahudi ve Hıristiyan olan)

iki topluluğa indirildi, Biz, onların okuyup, incelemelerinden habersizdik." dersiniz veya;

^{157.}-Kitap bize indirilmiş olsaydı, onlardan daha çok doğru yolda olurduk" dersiniz diye, size Rabbinizden açık bir belge, rehber ve rahmet gelmiştir. Artık Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan ve onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Ayetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirdiklerinden dolayı kötü azapla cezalandıracağız.

^{158.} Onlar, illâ da kendilerine meleklerin gelmesini ya da Rabbinin gelmesini veya Rabbinin bazı mucizelerinin gelmesini mi bekliyorlar?

Rabbinin bazı mucizeleri geldiği gün, daha önceden iman etmemiş ya da imanıyla bir iyilik kazanmamış kimseye imanı fayda sağlamayacaktır. De ki:

-Bekleyin, biz de bekliyoruz!

^{159.} Dinlerini parça parça edip, gruplara ayrılanlar ile senin bir ilgin yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır. İleride onlara ne yaptıklarını bildirecektir.

^{160.} Kim bir iyilik yaparsa ona on katı verilir; bir kötülük yaparsa, yalnız onun karşılığı ile cezalandırılacak ve onlara haksızlık edilmeyecektir. ^{161.} De ki:

-Rabbim beni, dosdoğru yola, gerçek olan ve daimi olan dine, Müşriklerden olmayan İbrahim'in Hanif* yoluna iletti.

^{162.} De ki:

-Benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah içindir.

^{163.} O'nun hiç bir ortağı yoktur. Sadece bununla emrolundum ve ben müslüman olanların ilkiyim.

^{164.} De ki:

-O, her şeyin Rabbi iken, ben O'ndan başka bir rab mi

arayacağım? Herkesin kazandığı yalnızca kendisine aittir.

Hiç bir günahkar bir başkasının günahını taşımaz. Sonunda dönüşünüz ancak Rabbinizedir. Hakkında ayrılığa düştüğünüz şeyleri O, size haber verecektir.

¹⁶⁵. Sizi yeryüzünün halifeleri kılan O'dur. Bir kısmınızı verdikleri ile denemek için bir kısmınızdan derecelerle üstün kılmıştır. Şüphesiz Rabbin çabucak cezalandırandır ve O çok bağışlayan ve merhamet edendir.

7. A'RÂF SÛRESİ

(Mekke döneminin son yılında indirilmiş olan sûre ismini 46 ve 48 ayetlerde geçen "A'raf" kelimesinden almıştır. 206 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla ..

1. Elif Lâm Mîm Sâd.
2. İnananlara nasihat olarak ve onunla uyarasın diye sana indirilen kitaptan dolayı sakın içinde bir sıkıntı olmasın.
3. Rabbinizden size indirilene uyun; ondan başka velilere uymayın. Ne kadar az öğüt dinliyorsunuz!
4. Nice memleketler helak ettik. Kahredici azabımız, onlara gece yada öğle vakti uyurlarken gelip çattı.
5. Azabımız onlara geldiği vakit, feryatları "Biz, gerçekten zalimler idik!" demekten başka bir şey olmadı.
6. Kendilerine (peygamber) gönderilenlere mutlaka soracağız; gönderilen peygamberlere de elbette soracağız.
7. Sonra da onlara, belge ile açıklayacağız. Zira biz uzak değildik.
8. İşte o gün tartı haktır. Tartıları ağır gelenler, işte onlar, kurtulmuş olanlardır.

9. Tartıları hafif gelenler ise, işte onlar da ayetlerimize haksızlık etmekle kendilerini ziyana uğratmış olanların ta kendileridir.

10. Sizi yeryüzünde yerleştirdik. Orada sizin için geçimlikler sağladık. Buna rağmen ne kadar az şükrediyorsunuz!

11. Sizi yaratmış sonra da şekil vermiştik. Sonra, meleklerle: "Adem için secde edin." dedik. İblis dışında hemen secde ettiler. O, secde edenlerden olmadı.

12. Allah:

-Sana emrettiğimde, secde etmene ne engel oldu? dedi. İblis:

-Ben, O'ndan hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, O'nu ise çamurdan yarattın, dedi.

13. Allah:

-Hemen in oradan; orada senin büyüklük taslaman haddin değildir. Hemen çık (git). Sen, alçaklardansın, dedi. ^{14.} İblis:

-Onların yeniden diriltilecekleri güne kadar bana mühlet ver, dedi. ^{15.} Allah:

-Mühlet verilenlerdensin! dedi. ^{16.} İblis:

-Beni azdırmana karşılık, Ben de onlar için senin dosdoğru yolunun üzerinde oturacağım. ^{17.} Sonra onlara, önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından yaklaşacağım. Sen de onların çoğunu şükreder bulamayacaksın, dedi.

18. Allah da:

-Çık oradan, yerilmiş ve kovulmuş olarak! Onlardan kim sana tabi olursa, sizin hepinizi cehenneme dolduracağım, dedi.

19. -Ey Adem, sen ve eşin cennete yerleşin. Dilediğiniz yerden yiyin, fakat, şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden

olursunuz.

20. Şeytan, örtülü olan avret yerlerini kendilerine göstermek için, ikisine de gizlice fısıldadı ve şöyle dedi:

-Rabbiniz, bu ağacı yalnızca ikinizin de melek olmamanız veya ölümsüz olmamanız için yasakladı.

21. Ben sizin, iyiliğinizi isteyen, size öğüt verenlerdenim, diye onlara yemin etti.

22. Böylece onları hile ile aldattı. Ağacın meyvesinden tattıklarında, avret yerleri kendilerine göründü ve oralarını cennet yapraklarıyla örtmeye başladılar. Rableri, o ikisine:

-Size bu ağacı yasaklamadım mı, şeytan sizin apaçık düşmanınızdır demedim mi? diye seslendi.

23. -Rabbimiz, kendimize zulmettik, bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen elbette hüsrana uğrayanlardan oluruz, dediler.

24. Allah buyurdu ki:

-Birbirinize düşman olarak inin! Yeryüzünde belirli bir süreye kadar yerleşip, geçinmek size takdir edildi.

25. Orada yaşayacak, orada ölecek ve oradan çıkarılacaksınız.

26. -Ey Ademoğulları! Size ayıp yerlerinizi örtecek ve süs olacak bir elbise indirdik. Takva elbisesi ise daha hayırlıdır. İşte bu, Allah'ın ayetlerindedir. Ola ki düşünüp, öğüt alırlar.

27. -Ey Ademoğulları! şeytan, ana ve babanızı, ayıp yerlerini kendilerine göstermek için, elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi, sakın sizi de fitneye düşürmesin. O ve taraftarları, sizin onları göremediğiniz yerden sizi görürler. Biz, şeytanları iman etmeyenlerin velileri kıldık.

28. Onlar kötü bir iş yaptıkları zaman:

-Atalarımızı böyle yaparken bulduk, Allah da bunu bize emretti, derler. De ki:

-Allah, kötülüğü emretmez. Bilmediğiniz şeyi Allah'a mı atıyorsunuz? ²⁹. De ki:

-Rabbim adaleti emretti. Her mescitte yönünüzü O'na doğrultun. Mutlak manada O'na itaat edenler olarak O'na dua edin. İlk defa sizi yarattığı gibi yine O'na döneceksiniz.

³⁰. O, (insanların) bir bölümünü hidayete ulaştırdı, bir bölümüne ise sapıklık hak oldu; çünkü onlar, Allah'ı bırakıp, şeytanları veliler olarak benimsediler. Kendilerini de hidayette sanırlar.

³¹. -Ey Ademoğulları, her mescide gidişinizde güzel elbisenizi giyin; yiyecek için fakat israf etmeyin. Çünkü Allah, israf edenleri sevmez. ³². De ki:

-Allah'ın, kulları için var ettiği güzel şeyleri ve temiz rızıkları kim haram kıldı? De ki:

-Onlar, bu dünya hayatında iman edenler içindir. Kıyamet gününde de yalnız onlara mahsustur.

Bilen bir toplum için ayetleri işte böyle açıklıyoruz.

³³. De ki:

-Rabbim, ancak ahlaksızlığı, açığını da gizlisini de, günah işlemeyi, haksız yere isyanı, hakkında hiç bir delil indirmedığı bir şeyi Allah'a şirk koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır.

³⁴. Her toplumun bir sonu vardır. Sonları geldiğinde; ne bir süre ertelenebilir ne de öne alınabilir.

³⁵. -Ey Ademoğulları, aranızda size ayetlerimizi okuyan elçiler geldiği zaman, kim korunur ve (davranışlarını) düzeltirse; artık onlara bir korku yoktur. Onlar, üzülmeceklerdir.

36. Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklük taslayanlar ise, ateşliktirler. Onlar, orada ebedidirler.

37. Öyleyse Allah hakkında yalan uydurandan veya O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Bunlara kitaptan nasipleri ne ise ulaşacaktır. Nihayet; elçilerimiz canlarını almaya gelince:

-Nerede, Allah'ın dışında yalvardıklarınız? diye soracaklardır. Onlar da:

-Bizden uzaklaşıp gittiler, diyerek kafir oldukları hakkında kendi aleyhlerine şahitlik edeceklerdir.

38. Allah:

-Sizden önce geçen cin ve insan toplumları içinde ateşe girin! der. Her toplum da girdikçe kardeşini lanetler. Sonunda hepsi orada bir araya gelince, sonra gelenler, öncekiler için:

-Rabbimiz, işte bizi bunlar saptırdılar. Onlara ateşten azabı kat kat ver! derler. Allah:

-Herkese kat kat azap vardır, fakat, bilmiyorsunuz, der.

39. Öncekiler ise, kendilerinden sonra gelenlere:

-Sizin, bizden bir üstünlüğünüz yoktur, siz de kazanmış olduğunuza karşılık azabı tadın!" derler.

40. Ayetlerimizi yalanlayıp, onlara karşı büyüklük taslayanlara, onlara gök kapıları açılmayacak, halat iğne deliğinden geçmedikçe, onlar cennete giremeyeceklerdir. İşte biz, suçluları böyle cezalandırırız.

41. Onlar için cehennemden yatak ve üstlerine de ondan örtüler vardır. İşte, zalimleri böyle cezalandırırız.

42. İman eden ve doğruları yapanlar ise -ki biz kimseye gücünün üstünde bir yük yüklemeyiz.- bunlar da cennetliklerdir. Onlar, orada ebedidirler.

43. Göğüslerinde, kinden ne varsa söküp atarız. Altlarından ırmaklar akarken onlar şöyle der:

-Bizi buraya yönelten Allah'a hamd olsun; Allah bizi hidayete iletmeseydi biz, doğru yolu bulamazdık. Rabbimizin elçileri hakkı getirmişler!

-İşte size yaptıklarınızın karşılığı olarak mirasçısı olduğunuz cennet! diye onlara seslenilir.

44-45. Cennet ehli, cehennem ehline (şöyle) seslenir:

-Biz, Rabbimizin bize vaat ettiğinin gerçek olduğunu gördük. Siz de Rabbinizin vaadini gerçek buldunuz mu? Onlar da:

-Evet! derler. Aralarında bir seslenen:

-Allah'ın laneti; ahireti inkar ederek, (insanları) Allah'ın yolundan saptıran zalimlerin üzerinedir! diye seslenir.

46. (Cennet ehli ile cehennem ehli) arasında bir sur, surun burçları (A'rafın) üzerinde herkesi simalarından tanıyan kimseler vardır. Cennetliklere:

-Selam size diye nida ederler. Henüz oraya girmemişler, fakat çok arzulamaktadırlar.

47. Gözleri cehennemlikler tarafına çevrilince:

-Rabbimiz, bizi zalim toplumla birlikte buldurma! derler.

48. A'raftakiler simalarından tanıdıkları bazı adamlara seslenirler:

-Topladıklarınız ve büyüklük taslıyor olmanız size fayda vermedi.

49. Bunlar mıydı o sizin, "Allah bunları rahmetine erdirmeyecektir" diye yemin ettikleriniz? derler.

-Girin cennete size korku yoktur ve siz, mahzun da olmayacaksınız!

50. Cehennem halkı, cennet halkına:

-Bize de, biraz su yada Allah'ın size verdiği rızıklardan gönderin diye çağırırlar. Cennet halkı da onlara:

-Allah, kafirlere ikisini de haram kılmıştır! derler.

51. Onlar, dinlerini oyun ve eğlence edinmişler ve dünya hayatı da onları aldatmıştır. Bugün, bu karşılaşma günlerini unuttukları ve bile bile ayetlerimizi inkar ettikleri gibi biz de onları unutacağız.

52. Biz onlara, ilim ile açıkladığımız, iman eden bir toplum için de kılavuz ve rahmet olan bir kitap getirmiştik..

53. Onlar yalnızca sonucun ortaya konmasını mı bekliyorlar? Sonucun geldiği gün, önceleri onu unutmuş olanlar:

-Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişler. Şimdi, bize şefaahat edecek bir şefaahatçi var mı? Veya yaptıklarımızdan başka şeyler yapmamız için bir dönüşümüz var mı? derler. Onlar, kendilerini mahvetmişler ve uydurdukları şeyler de kaybolup, onlardan ayrılmıştır.

54. Şüphesiz Rabbiniz, gökleri ve yeri altı aşamada yaratmış, sonra arşı istiva* etmiştir. Gece ile kendisini kovalayan gündüzü örter; Güneşi, ayı ve yıldızları da emrine boyun eğmiş olarak (yaratmıştır).

Dikkat edin, yaratma, emir ve idare yalnızca O'na aittir. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir!

55. Rabbinize yalvara yakara gizlice dua edin. O, sınırı aşanları sevmez.

56. Yeryüzünde, ıslah edildikten sonra bozgunculuk yapmayın. Allah'a korku ve ümit ile dua edin. Allah'ın rahmeti iyi kimselere yakındır.

57. Rahmetinin önünde müjdeciler olarak rüzgarları gönderen

O'dur. Rüzgarlar, ağır ağır yağmur yüklü bulutları yüklediği zaman; biz, onu ölü bir bölgeye gönderir ve su indiririz. Onunla her türlü ürün çıkarırız. Ölülerini de böyle çıkaracağız. Belki düşünüp, ibret alırsınız.

58. Verimli bölgenin bitkisi Rabbinin izniyle bol çıkar. Verimsiz olandan ise faydası çok az bir şeyden başkası çıkmaz. Şükreden bir toplum için işte ayetleri böyle çeşitli şekillerde açıklıyoruz.

59. Nuh'u kavmine peygamber olarak gönderdik. O da kavmine dedi ki:

-Ey kavmim, Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Ben, büyük bir günün azabının başınıza gelmesinden korkarım!

60. Kavminin ileri gelenleri:

-Biz, seni açıkça bir dalalet içinde görüyoruz." dediler.

61. Nuh:

-Ey kavmim, bende hiçbir sapıklık yoktur. Ben, ancak Alemlerin Rabbi tarafından (görevlendirilen) bir elçiyim.

62. Size, Rabbimin gönderdiklerini bildiriyor, sizin iyiliğinizi istiyorum. Ben, Allah'ın bildirmesi ile sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum.

63. Sizi uyarmak, sakınmanızı ve böylece merhamet edilmenizi sağlamak için bir adam vasıtasıyla size rabbinizden bir hatırlatma gelmesine hayret mi ediyorsunuz? dedi.

64. Fakat, onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla beraber olanları kurtardık. Ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Onlar, kör bir toplumdur.

65. Âd kavmine de, kardeşleri Hud'u gönderdik. Hud, onlara:

-Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka bir

ilahınız yoktur. Korkmuyor musunuz?" dedi. ^{66.} Kavminden kafir olan ileri gelenleri:

-Biz, senin beyinsizlik içinde olduğunu görüyoruz. Zannediyoruz ki sen yalancılardansın, dediler.

^{67.} -Ey kavmim! dedi. Bende beyinsizlik diye bir şey yoktur. Ben, Alemlerin Rabbinden bir elçiyim!

^{68.} -Size Rabbimin vahyettiklerini bildiriyorum. Ben, sizin için güvenilir bir nasihatçiyim.

^{69.} Aranızdan biri vasıtasıyla sizi uyarmak için Rabbinizden bir uyarı gelmesine şaşıyor musunuz? O'nun, sizi Nuh kavminden sonra halifeler kıldığını ve yaratılıştaki sizi onlardan daha güçlü yaptığını hatırlayın. Kurtuluşa ulaşmanız için Allah'ın size bahsettiklerini düşünün.

^{70.} -Bir tek ilaha kulluk etmemiz ve atalarımızın kulluk ettiklerini bırakmamız için mi bize geldin? Bizi tehdit ettiğin azabı haydi başımıza getir. Doğru söyleyenlerden isen! dediler.

^{71.} Hûd:

-Rabbinizden üzerinize bir azap, bir gazap hak olmuştur. Allah sizin ve atalarınızın taktığı isimler hakkında, bir delil de indirmedeği halde benimle tartışıyor musunuz? Öyleyse bekleyin, ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim! dedi.

^{72.} O'nu ve beraberindekileri katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Ayetlerimizi yalanlayan ve mümin olmayan kavmin de kökünü kazıdık.

^{73.} Semûd kavmine de kardeşleri Salihi gönderdik. (Salih, onlara) dedi ki:

-Ey kavmim, Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka bir ilahınız yoktur. İşte Rabbinizden kesin bir delil: Bu, Allah'ın dışı devesi, sizin için bir mucizedir. Onu bırakın, Allah'ın

toprağında otlasın, ona bir kötülük etmeyin. Sonra sizi acı bir azap yakalar.

74. -Âd kavminden sonra sizi halifeler yaptığını, ovalarında köşkler kurup, dağlarında evler inşa ettiğiniz bu topraklara yerleştirdiğini bir hatırlayın. Allah'ın nimetlerini düşünün de yeryüzünde bozgunculuk yaparak taşkınlık etmeyin!

75. O'nun kavminden büyüklük taslayan ileri gelenleri de, hor gördükleri halktan iman edenlere sordular:

-Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamber olduğunu biliyor musunuz? Onlar da şöyle dediler:

-Biz, onunla gönderilenlere iman ediyoruz!

76. Büyüklük taslayanlar ise:

-Biz de sizin iman ettiklerinizi tanımıyoruz, dediler.

77. Ayaklarını keserek o deveyi öldürdüler. Rab'lerinin emrine baş kaldırdılar ve:

-Ey Salih, eğer peygamberlerden isen bize korkutup durduğun azabı getir! dediler.

78. Bunun üzerine onları şiddetli bir sarsıntı tutuverdi ve yurtlarında diz üstü çökekaldılar.

79. Salih ise, onlardan yüz çevirip:

-Ey kavmim, andolsun ki ben size Rabbimin gönderdiklerini tebliğ ettim. Size öğüt verdim. Fakat siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz, dedi.

80. Lût'u da gönderdik. Kavmine:

-Sizden önce dünyada hiç kimsenin yapmadığı ahlaksızlığı mı yapıyorsunuz?

81. Siz, kadınları bırakıp da şehvetle erkeklere yanaşıyorsunuz. Meğer siz, alçaklık sınırlarını aşan bir toplummuşsunuz!" dediği vakit;

82. Kavminin cevabı:

-Çıkarın onları memleketinizden, çünkü onlar temiz olmaya özenen insanlarmış! demekten başka bir şey olmadı.

83. Biz de Lût'u ve âilesini kurtardık; yalnız karısı geride kalanlardan oldu.

84. Onlara azap yağmuru yağdırdık. İşte bak, günahkarların sonu nasıl oldu!

85. Medyen halkına da kardeşleri Şuayb'i gönderdik. (Kavmine şöyle) dedi:

-Ey kavmim, Allah'a kulluk edin. O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Şüphesiz size Rabbinizden açık delil geldi. Ölçü ve tartıyı tam yapın, insanların eşyasından bir şeyler eksik vermeyin. Islah edildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk etmeyin. Eğer iman ederseniz bu, sizin için daha hayırlıdır.

86. -İman edenleri Allah'ın yolundan alıkoyarak ve o yolun bozulmasını arzulayarak tehdit ile her caddenin başında pusu kurup oturmayın. Azınlık iken Allah'ın sizi çoğalttığını hatırlayın. Bozguncuların sonunun ne olduğuna da bir bakın!

87. Eğer bana gönderilene içinizden bir grup iman edip, bir grup da iman etmemiş ise, Allah aranızda hükümünü verinceye kadar sabredin. Hüküm verenlerin en hayırlısı O'dur.